

**3459**

**ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY PODLASKIEGO**

z dnia 15 listopada 2010 r.

NK.II.AR.0911-165/2010

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675)

**stwierdzam nieważność**

uchwały Nr L/271/10 Rady Miejskiej w Wasilkowie z dnia 30 września 2010 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu części miasta Wasilków - budowa cmentarza w Świętej Wodzie.

**UZASADNIENIE**

W dniu 30 września 2010 r. Rada Miejska w Wasilkowie podjęła uchwałę Nr L/271/10 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu części gminy Wasilków - budowa cmentarza w Świętej Wodzie, która w dniu 15 października 2010 r. wpłynęła do organu nadzoru.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż uchwała została podjęta z naruszeniem prawa, w związku z tym w dniu 28 października 2010 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia jej nieważności.

W wyniku dokonanej oceny organ nadzoru stwierdził istotne naruszenia prawa, wynikające z błędnej interpretacji i zastosowania przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. Nr 52, poz. 315).

Zgodnie z przepisami § 3 ust. 1 i § 7 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej „odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m; odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone”. Natomiast § 7 rozporządzenia stanowi, że „przepisów niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do cmentarzy już istniejących, jeżeli ich zastosowanie uniemożliwiałoby korzystanie z cmentarza, a właściwy powiatowy (miejski, dzielnicowy) inspektor sanitarny nie sprzeciwia się dalszemu korzystaniu z tego cmentarza”. Cmentarz przy Świętej Wodzie jest cmentarzem nowozakładanym.

Powyższe oznacza, iż lokalizacja nowego cmentarza powoduje ograniczenia w zakresie dopuszczalnych warunków zabudowy i zagospodarowania terenów sąsiednich. W niniejszej uchwale (w tekście oraz na załączniku graficznym) brak jest jakiegokolwiek odniesienia do tej kwestii. Przyjęte granice planu miejscowego uwzględniają jedynie obszar samego cmentarza bez strefy ochrony sanitarnej będącej w istocie jego integralną częścią.

Z wyjaśnień Burmistrza Wasilkowa złożonych pismem BGGN.7322-04/07/08/09/10\_L z dnia 3 listopada 2010 r. w toku przeprowadzonego postępowania wynika, iż „rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. nie mówi o nakazie wprowadzenia stref od planowanego cmentarza, a jedynie o zachowaniu odległości cmentarza od wyżej wspomnianej zabudowy. Teren wyznaczony pod lokalizację cmentarza te wymogi spełnia”. Jednocześnie Burmistrz Wasilkowa wyjaśnia, iż § 14 uchwały Nr L/269/10 z dnia 30 września 2010 r. zawiera zapis, iż „w związku z przeznaczeniem terenu pod lokalizację cmentarza należy uwzględnić przepisy odrębne (...) oraz uwarunkowania wynikające z bezpośredniego wywierania wpływu cmentarza na środowisko”.

O wymaganych granicach miejscowego planu rozstrzyga organ sporządzający ten plan. Przy ustalaniu granic planu mają zastosowanie przepisy m. in. art. 1, 14 i 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.). Wyłączenie strefy ochrony sanitarnej cmentarza z planu miejscowego (tj. z obszaru objętego tym planem) stanowi naruszenie przepisów art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (w planie miejscowym określa się obowiązkowo (...) szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy).

W związku z powyższym oraz ustawowym obowiązkiem wyznaczenia stref, które wykraczają swoim zasięgiem poza „granice opracowania planu” konieczna jest zmiana granic opracowania planu tak, by strefy ochronne zawierały się w nowych granicach opracowania.

Znamienny w tym zakresie jest pogląd Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, wyrażony w uzasadnieniu do wyroku z dnia 29 kwietnia 2010 r., sygn. IV SA/Po 931/09, w którym skład orzekający zwraca uwagę na wyrok NSA z dnia 04 grudnia 2007 r. (sygn. II OSK 1503/07, LEX nr 460509). W wyroku tym zinterpretowano § 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 roku (Dz. U. Nr 52, poz. 315.) w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze, (...) uznano, iż § 3 rozporządzenia odnosi się do lokalizacji nowych cmentarzy. „ (...) przepisy rozporządzenia odnoszą się do określenia terenów, jakie pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze. Lokalizując, więc nowy cmentarz należy go zaplanować w odległości 150 m od istniejących w terenie zabudowań mieszkalnych czy też zakładów produkujących artykuły żywnościowe, zakładów żywienia zbiorowego, natomiast odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, zwodociągowania terenu w granicach od 50 do 150 m odległości od cmentarza w sytuacji, kiedy wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone” (sygn. II OSK 1503/07, LEX nr 460509).

Ponadto za istotne naruszenie prawa należy uznać fakt, iż niewłaściwie odzwierciedlono na rysunku planu zapis dotyczący ustaleń dla terenu oznaczonego symbolem 1ZC co do nieprzekraczalnej linii zabudowy od linii rozgraniczającej terenu 1KX. Nieprzekraczalną linię zabudowy oznaczono na rysunku planu w odległości około 5m od wschodniej granicy terenu 1KX. Jest to niezgodne z zapisem znajdującym się w tekście planu w § 8 pkt 2, w którym ustalono „nieprzekraczalną linię zabudowy na 20,0 m od linii rozgraniczającej terenu 1KX....”.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały. Z zapisu powyższego wynika, że integralną częścią uchwały jest załącznik graficzny przedstawiający granice obszaru objętego planem. Zarówno więc ustalenia rysunkowe jak też tekstowe ustalenia planistyczne dla danego terenu są integralnie ze sobą związane i powinny w całości zawierać się w granicach planu miejscowego.

Ponadto uwzględniając przepisy § 2 pkt 2 - 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587) projektem planu jest projekt tekstu i rysunku planu miejscowego, przez co rysunek powinien obowiązywać w takim zakresie, w jakim tekst planu odsyła do ustaleń planu wyrażonych graficznie na rysunku.

Przeprowadzone postępowanie nadzorcze wykazało, iż część tekstowa przedmiotowej uchwały tj. tekst planu miejscowego nie ma odzwierciedlenia w części graficznej planu czyli w rysunku planu miejscowego.

W związku z powyższym oraz nieuwzględnieniem stref ochrony sanitarnej zgodnie z § 3 pkt 1 cytowanego rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. 52 poz. 315 z dnia 16 września 1959 r.) Rada Miejska przyjmując niniejszy plan miejscowy naruszyła zasady sporządzania planu, które powodują na podstawie art. 28 ust. 1 cytowanej ustawy o planowaniu przestrzennym nieważność planu w całości.

Istotność wskazanych wyżej naruszeń prawa stanowi, iż stwierdzenie nieważności uchwały Nr L/271/10 Rady Miejskiej w Wasilkowie z dnia 30 września 2010 r. jest zasadne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy Gminie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

**Z up. Wojewody Podlaskiego**  
**Lidia Stupak**  
**Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli**

**3460**

**ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE WOJEWODY PODLASKIEGO**

z dnia 15 listopada 2010 r.

NK.II.AR.0911-166/2010

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675)

**stwierdzam nieważność**

§ 1 i § 2 uchwały Nr XL/288/10 Rady Gminy Łomża z dnia 8 października 2010 r. w sprawie określenia szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat oraz trybu ich pobierania.

**UZASADNIENIE**

W dniu 30 września 2010 r. Rada Gminy Łomża podjęła uchwałę Nr XL/288/10 w sprawie określenia szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat oraz trybu ich pobierania, która w dniu 15 października 2010 r. wpłynęła do organu nadzoru.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż uchwała została podjęta z naruszeniem prawa, w związku z tym w dniu 9 października 2010 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia jej nieważności.

W wyniku dokonanej oceny organ nadzoru stwierdził istotne naruszenia obowiązujących przepisów prawa wynikające z błędnego zapisu § 2 ust. 2 niniejszej uchwały. Określenie „zamieszkujący małżonek” jest niezgodny z treścią art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r., Nr 175 poz. 1362 z późn. zm.), która w swoim zapisie określa „niezamieszkującego” małżonka.

W toku badania legalności uchwały organ nadzoru ustalił, iż jej tytuł jest niezgodny z treścią delegacji z art. 50 ust. 6 cytowanej ustawy o pomocy społecznej. Brak sformułowania: „z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi” powoduje istotne naruszenie legitymacji ustawowej, jaką ustawodawca zawarł w cytowanym art. 50 ust. 6.

Organ nadzoru zatem stwierdza, iż Rada nie miała umocowania prawnego, aby takie postanowienia w uchwale zamieścić. Rada, jako organ stanowiący, powinna działać tylko i wyłącznie na podstawie prawa i w jego granicach, stąd też niedopuszczalnym jest podejmowanie przez Radę regulacji bez wyraźnego upoważnienia ustawowego lub z jego przekroczeniem.